

Syyskauden avajaiset Doriksella

Teksti: Anna-Leena Solhagen, kuvat: Anna-Leena Solhagen ja Teijo Toivonen

Syksyn ensimmäistä jäseniltä vietettiin 26. elokuuta Iha-Linesin Doris-aluksella. Nousimme alukseen jo hyvissä ajoin ennen sen klo 19:00 tapahtuvaa lähtöä ja olimme saaneet käyttöömmä Doriksen viihtyisän alasalongin kokonaisuudessaan.

Vaikka kesä ei ollutkaan erityisen miellyttävä veneilijöille ja viimein elokuussa tulleet hellesäätkin loppuivat risteilypäivän sateisiin, kesä palasi illan tullen ja sää suosi jälleen Kippareiden perinteistä illallisristeilyä. Loppukesän aurinko paistoi lämpimästi Doriksen suunnatessa kevyessä tuulessa Vanhan kauppahallin rannasta itäisen Helsingin saaristoon.

Retki alkoi Helsingin kauppatorilta Hevossalmen sillan kautta Villingin editse Kallahden selälle ja Vuosaaren edustalle. Paluureitti kulki lähempää mannerta Itäkeskuksen, Marjaniemen, Jollaksen ja Laajasalon rantoja takaisin Hevossalmeen.

Neljänkymmenen kahden hengen vahvuinen Kippari-seurue nautti maisemista, hyvästä seurasta ja monipuolisesta saaristolaispöydästä. Pöydän antimet maistuivat viime vuoden tapaan. Erityisen mukavaa oli jälleen tavata veneileviä kavereita ja päästä vaihtamaan kesän merimieskokemuksia.

Kipparit ovat diplominsa ansainneet

Teksti ja kuvat: Anna-Leena Solhagen

Talven uurastus ja pitkät, pimeät illat unohtuivat, kun tuoreet laivurit saivat diplominsa Espoon Nuottaniemessä.

Perinteisessä tilaisuudessa oli tupa täynnä iloisia kippareita, joista jokainen syystäkin voi olla tyytyväinen itseensä – sen verran aikaa vieviä ja työläitä laivurintutkinnot ovat.

Kevätkaudella 2015 saaristolaiivurin tutkinnon suoritti hyväksytysti 63 ja rannikkolaiivurin tutkinnon 30 kokeilasta. Keskiarvo oli molemmissa tutkinnoissa kiitettävä.

Avomerilaiivurin kaksi lukukautta kestäneen loppukokeen selvitti kaikki 15 kokeeseen osallistunutta keskiarvolla 26,9 pistettä. Huikean suorituksen kruunasi kolme maksimipistemäärän saavuttanutta kipparia, joista Veikko Hyvönen ylsi ykköspaikalle Suomen parhaimmalla lisätehtävän ratkaisullaan. Veikko voitti myös Arvo Heikki Sainion muistopalkinnon Suomen parhaasta avomeritutkinnon suorituksesta. Tänä vuonna kiertopalkinnon jakaminen lopetettiin, mutta sekä voittaja että seura sai kunniakirjan. Espoon Kipparit lahjoitti tunnustuksena Hyvöselle messinkisen pienoissekstantin puukoteloineen.

Espoon Kippareiden menestys ei varmasti ole sattumaa, vaan kyse on taitavista opettajista ja motivoituneista oppilaista.

Espoon Kipparit on nyt saavuttanut Suomen parhaiten navigoivan seuran tunnustuksen jo kolmannen kerran. Alakuvassa kurssien priimuksia opettajineen.

Henkilökuvassa Veikko Hyvönen – Suomen paras avomerilaivuri 2015

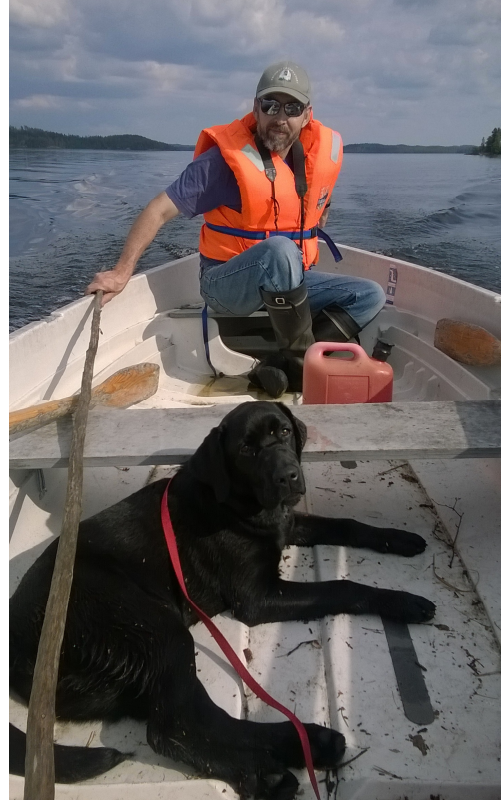
Teksti: Sauli Solhagen

Kuka olet, mistä kotoisin, koulutuksesi ja mitä teet työksesi?

Olen Veikko Hyvönen, 59 vuotta, syntäisin Kiuruvedeltä ja kotoisin nykyään Pornaisista. Opiskelin fyysikoksi, sivuaineina matematiikka, meteorologia ja tähtitiede, joka kuului harrastuksiin kouluvuosina. Oikeastaan minusta piti tulla tutkija, mutta hankkiuduin sitten yliopistosta teollisuuteen hankkimaan tuntumaa todellisuuteen. Tuotekehitysfyysikon töistä siirryin konsultiksi, koulutuspäälliköksi, projekti-päälliköksi ja laatupäälliköksi. Pisimmän rupeaman tein iisalmelaisen kaiutinvalmistajan Genelec Oy:n palveluksessa, missä toimin loppuvaiheessa toimitusjohtajana vv. 2006-2011. Sovimme pois siirtyessäni, että olen tarpeen tullen käytettävissä myös kauteni jälkeen pienimuotoisissa konsultoinneissa. Työn ohessa olin suorittanut opettajan pedagogiset opinnot, ja aktiivisen teollisuusuran jälkeen olen silloin tällöin käynyt sijaisopettajana Mäntsälän lukiossa.

Kerro navigointiharrastuksestasi, koska alkoi ja miten sovellat osaamistasi käytäntöön?

Ensimmäinen tuntuma tähtien avulla suunnistamiseen syntyi armeijassa syksyisessä yösuunnistuksessa. Oli pilkkopimeää, mutta tähdet näkyivät, ja tähtikarttaa muistellen ja kellotaulua tihrustaen onnistuin pääsemään perille. Tähtiharrastus jäi sitten työn kiireissä siihen, että pidin työmatkoilla iltalukemisena alan lehtiä ja kirjoja. Kun sitten hankimme kesäpaikan Saimaalta, piti tietysti hommata pieni soutuvene.

Veikko ja Emma, kuva perhealbumista

Näemme rantakalliolta syväväylälle, missä kulkevia laivoja ja veneitä olemme ihailleet. Aloin pitää kirjaa näkemistämme aluksista, nykyäänhän Marinetrafic-sivustolta voi sitten katsoa niiden tietoja ja liikkeitä. Kaveripiirissä oli saaristo- ja rannikkolaivurin tutkinnon suorittaneita. Kun kiireisen teollisuusuran jälkeen aikatauluun tuli väljyyttä, päätin suorittaa kurssit ihan yleissivistyksen vuoksi ja tunteakseni edes veneliikenteen perusasioita, mukaan lukien paikannus. Siitä innostui lisääntyä. Kalifornian matkalla 2014 pääsin käymään tutustumassa Palomarin observatorioon, joka komeili nuoruuteni tähtiharrastuskirjoissa. Olen aina ihailut vanhojen merenkävijöiden taitoa suunnistaa avomerellä, ja yhdessä tähtitaivaan ihailun kanssa tässä oli pätevä syy hankkiutua avomerilaivurikurssille.

Oliko tähtitieteellisen tentti vaikea, laskitko tehtävät kahteen kertaan ja paljonko käytit aikaa vastaamiseen?

Tentti oli juuri sellainen kuin odotinkin – kiitos hyvän valmennuksen. Vaikka numerot ovat olleet minulle tuttuja kaiken ikäni, totesin kurssin kuluessa, että mikään ei ole niin helppoa kuin tehdä laskimen kanssa näppylointivirheitä pitkäköissä laskutoimituksissa. Laskin tehtävät kahteen kertaan, kun aika siihen riitti.

Onko tähtitieteellisen merenkulun koulutuksessa kehittämistarpeita ja miten ihmiset kiinnostuisivat siitä?

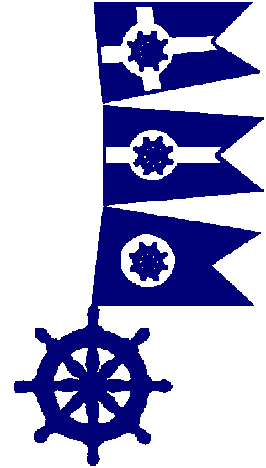
Kurssin aikana kävimme antoisan ekskursion Helsingin observatorioon Tähtitorninmäellä. Tähtitieteellinen yhdistys Ursa julkaisee hienoa Tähdet ja avaruus -lehteä, ja luulen, että tähtitieteellisestä merenkulusta ja myös tästä kurssista saisi kiinnostavan artikkelin lehteen. Tähtitieteellisen navigoinnin historiassa olisi myös aineksia vaikkapa Yleisradion tiedetoimitukselle kiintoisan dokumentin tekoon!

Laivurikurssit ovat alkaneet

Teksti ja kuvat: Teijo Toivonen

Espoon Kippareiden laivurikurssit ovat edelleen hyvin suosittuja. Omniassa, Espoon työväenopistossa alkaa peräti kymmenen kurssia ja niillä on yhteensä yli kaksisataa opiskelijaa. Alla olevasta kaaviosta näet kaikki toteutettavat kurssit. Kurssit tähtäävät 11.12.2015 järjestettäviin laivuritutkintoihin, tähtitieteellisen merenkulun kurssi kestää koko talven ja avomerilaivuritentti järjestetään vasta huhtikuussa 2016.

Kaikki kurssit alkoivat syyskuun ensimmäisellä viikolla ja suurin osa niistä oli täynnä – eivätkä kaikki edes päässeet haluamalleen kurssille. Jos heräsit navigointiopin tarpeeseen vasta nyt, et välttämättä kuitenkaan ole myöhässä. Tätä kirjoitettaessa joka tason kurssilla ainakin pari paikkaa vapaana. Voit tarkistaa tilanteen ja ilmoittautua viimeisille paikoille pääkaupunkiseudun kansalais- ja työväenopistojen yhteisen **Ilmonet-järjestelmän** kautta tai puhelimitse Espoon työväenopiston asiakaspalveluun.

Merenkulun kurssit - Syksy 2015

	maanantai	tiistai	torstai
Saaristo	1. Olari 17:30-19:00 Tuomo Karppinen	3. Kivenlahti 17:30-19:00 Juha Pitkänen	5. Kilonpuisto 17:30-19:00 Juha Kilpeläinen
	2. Olari 19:15-20:45 Tuomo Karppinen	4. Kivenlahti 19:15-20:45 Juha Pitkänen	6. Kilonpuisto 19:15-20:45 Juha Kilpeläinen
			7. Etelä-Tapiola 19:15-20:45 V-V Vaaranmaa
Rannikko	1. Olari 19:15-20:45 Matti Helamaa		2. Etelä-Tapiola 17:30-19:00 Teijo Toivonen
Avomeri			Etelä-Tapiola 19:15-20:45 Teijo Toivonen
CEVNI		Ruusutorppa la 24.10. ja su 25.10. Erkki Lauho	

Laivurikurssit lyhyesti

Saaristomerenkulun kurssi on Suomen Navigaatioliitto ry:n kurssivaatimusten mukainen liiton laivuriopintojen ensimmäinen taso. Kurssi on peruskurssi, joka antaa perustiedot vesillä liikkumisesta, merikartan käytöstä, paikanmäärityksestä, merenkulun turvalaitteista, reitin suunnittelusta ja vesiliikenteen säännöistä.

Rannikkomerenkulun kurssi on Suomen Navigaatioliitto ry:n kurssivaatimusten mukainen liiton laivuriopintojen toinen taso. Kyseessä on saaristomerenkulun kurssin tietoja täydentävä kurssi, jonka ohjelmassa on lisää paikanmääritystekniikoita, paikanmääritys sorron ja virran vallitessa, vuorovesiopin perusteet, merkintälasku, veneen elektroniset laitteet, veneilijän sääoppi ja ulkomaanliikenteen säädökset.

Avomerilaiivurin eli tähtitieteellisen merenkulkuopin kurssi on Suomen Navigaatioliitto ry:n kurssivaatimusten mukainen liiton laivuriopintojen kolmas, ylin tason. Kurssi syventää rannikkolaiivurin opintoja ja antaa teoreettiset valmiudet avomerellä tapahtuvaan paikanmääritykseen. Kurssilla opiskellaan tähtitiedettä, taivaankappaleiden liikkeitä, tarkkaa ajanmääritystä ja tähtien tunnistamista. Lisäksi kurssilla tutustutaan sekstanttiin ja opiskellaan kuinka sen ja merenkulun taulukkikirjojen avulla tehdään paikanmääritys.

Veneviiri – näytä väriä

Teksti ja kuvat: Teijo Toivonen

Espoon Kipparien veneviirejä on edelleen saatavana. Yhdistyksen 50-vuotisjuhlien kunniaksi hankittu veneviiri on kaksikäkinen ja kooltaan 36x22(11) cm, valkoisella pohjalla on yhdistyksen logo sinisenä. Veneviiriä voi käyttää tunnuksena Espoon Kipparit ry:n jäsenyydestä.

Jäsenet voivat ostaa veneviirin täyttämällä nettisivuilla olevan lomakkeen (Tapahtumat > Ilmoittautumis-lomakkeet > Veneviiri) tai lähettämällä tilauksen kirjeitse. Viiri maksaa 25,00 euroa ja hinta sisältää postituksen.

Viiriä myydään myös useimmissa **jäsenilloissa** 20,00 euron noutohintaan (käteismaksu).

Espoon Kipparit on myös Facebookissa

Käy tutustumassa ja tykkäämässä! Facessa julkaistaan ajankohtaista ja viihdyttävää asiaa rennolla otteella.

www.facebook.com/EspoonKipparit

Merelliset luontokohteet käytössäsi

Teksti ja kuva: Anna-Leena Solhagen

Uudellamaalla Hangosta Loviisaan on peräti 39 kaikille avointa retkikohdetta. Kohteita hallinnoiva Uudenmaan virkistysalueyhdistys on alueen kuntien yhteenliittymä, jonka tarkoituksena on turvata ja kehittää uusmaalaisten virkistysmahdollisuuksia sekä samalla vaalia luontoa ja maiseman omaleimaisuutta. Vuonna 1988 perustettu yhdistys tarjoaa 1,5 miljoonalle suomalaiselle virkistykseen, ulkoiluun ja retkeilyyn sopivia luonnonkauniita alueita eri puolilta Uttamaata.

Kohteista 10 on sisämaassa, 11 rannikolla ja 18 saaristossa. Rantaviivaa on yhteensä peräti 55 kilometriä. Lähes kaikkiin saariin pääsee veneellä, mutta osaan vain melomalla. Merelliset kohteet eivät ole perinteisiä vierasvenesatamia, vaan maksuttomia luontokohteita erähenkisille veneilijöille. Alueiden varustukseen kuuluvat keittokatokset, grillipaikat sekä puuceet. Vierailijat voivat saunaan maksuttomasti Byxholmenissa Tammisaaren saariston kansallispuiston liepeillä ja Stora Halsössä Kopparnäsin ulkopuolella. Ainoastaan Inkoon Gölisnäs tarjoaa maksullisen majoittumis- ja saunomismahdollisuuden.

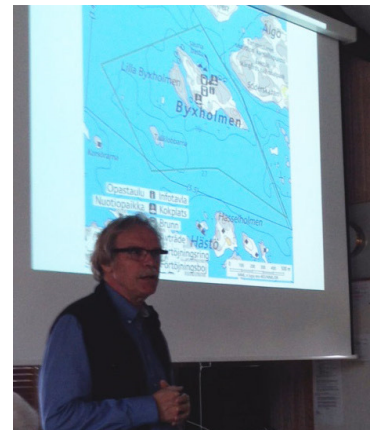
Veneille on tarjolla yhteensä 12 enimmillään 30-40 veneelle tarkoitettua laituria. Poijupaikkoja ja kiinnitysrenkaita on runsaasti. Alueet ovat hyvin suosittuja, joten paras tapa varmistaa oma yöpyminen, on rantautua ajoissa. Varausmenettelyä alueille ei ole.

Alueen kunnat rahoittavat vuosittaiset ostopalveluina toteutettavat huolto- ja uusimistoimet. Rahoitusosuudet jakaantuvat kunkin kunnan asukasluvun mukaisesti siten, että jokaisesta asukkaasta jyvitetään 0,44 euroa virkistyskohteiden tarpeisiin.

Henrik Sandström Uudenmaan virkistysalueyhdistyksestä oli Kippareiden diplomienjakotilaisuudessa kertomassa yhdistyksen toiminnasta ja retkikohteista.

Hän suosittaa tutustumaan melonta- ja soutukartastoon (<http://www.melontakartta.fi/>), joka tarjoaa käyttökelpoista tietoa myös veneilijöille. Sovelluksen voi myös ladata omaan älylaitteeseensa.

Hyödyllistä kohdekohtaista tietoa saa myös yhdistyksen julkaisusta Retkelle uusmaalaiseen luontoon, jota on saatavilla jäsenkuntien liikuntatoimesta ja infopisteistä sekä PDF-muodossa yhdistyksen verkkosivuilta .

Muista jokamiehen oikeudet ja velvollisuudet!

- *Tulenteko on sallittu vain keittokatoksissa ja erikseen osoitetuilla nuotiopaikoilla. Muista, että avotulenteko on kielletty metsäpalovaroituksen aikana!*
- *Pidä paikat siistinä ja vie roskat mennessäsi.*
- *Telttailu alueilla on sallittu vain parin yön verran.*
- *Älä vahingoita kasvillisuutta tai häiritse eläimiä. Pidä myös lemmikkisi kytkettynä.*
- *Marjastus ja sienestys on sallittua, mutta jäkälät ja sammaleet on syytä jättää rauhaan.*
- *Onkiminen ja pilkkiminen on sallittua kaikenikäisille. Viehekalastus vaatii valtiolta lunastettavan kalastuskortin. Verkkojen tai katiskojen käyttö yhdistyksen vesialuilla on kielletty.*
- *Moottorikäyttöisillä kulkuneuvoilla kuten esim. mönkijöillä saa ajaa vain maanomistajan erillisellä luvalla.*

Kippareissa tapahtuu - jäsenillat ja retket

Vierailu Leeveneelle Lauttasaareen

Toinen jäsenilta suuntaa Lauttasaareen Leeveneelle. Vierailu tapahtuu **keskiviikkona 16.9. klo 17.30** yrityksen tiloissa, osoitteessa Veneentekijäntie 11. Leevene Oy:llä on yli 30 vuoden kokemus veneiden korjaamisesta ja huollosta. Vierailun aikana on mahdollista esittää kysymyksiä esimerkiksi erilaisista korjaustekniikoista. Mukaan mahtuu 25 ensimmäistä. Ilmoittaudu pikaisesti Kippareiden sivustolla olevan ilmoittautumislinkin kautta!

Jäsenilta 28.10.2015

Lokakuun jäsenillassa teemme ekskursion merivoimien alusyksikköön yliluutnantti **Jan-Henrik Kankareen** johdolla.

Paikkana tulee olemaan Turku tai Upinniemi. Paikka tarkentuu myöhemmin syksyllä.

Merkitse ajankohta kalenteriisi ja ole kuulolla!

Kuva: Teijo Toivonen

Jäsenilta 18.11.2015

Marraskuun jäsenillan vierailevana luennoitsijana on venepoliisin päällikkö, ylikonstaapeli Jarmo Niininen.

Tilaisuutta varten kootaan etukäteiskysymyksiä, joita voi lähettää osoitteeseen info@kipparit.fi.

Merkitse tämänkin kalenteriisi ja lähetä mieltäsi askarruttavia kysymyksiä Kippareiden sähköpostiin. Vastauksia kuulet marraskuussa.

Kuva: Wikimedia Commons (nimim. MKFI)

ÖRÖ avautui veneilijöille ja muille matkailijoille

Teksti ja kuvat: Veikko Loukola

Örön sataman koordinaatit ovat 59°48.40'N 022°20.13'E ja se tarjoaa 70 venepaikkaa. Väylä Rosalasta Öröhön on hyvin viitoitettu.

Sata vuotta sotilasalueena ollut Örön saari avautui yleisölle viime keväänä. Saari kuuluu Saaristomeren kansallispuistoon.

Suunnittelimme vaimoni Leenan kanssa purjehdusretkeä Öröhön, kun olimme elokuun alussa Kasnäsisä. Kuulimme kuitenkin, että Örön laiturit ovat koko ajan täynnä ja purjeveneitä on käännytetty pois. Niinpä päätimme lähteä Kasnäsisä yhteysaluksella. Laivan Öröhön saapumisen jälkeen siellä oli pikapuoliin noin kahden tunnin opastettu kierros.

Entä mitä mielenkiintoista nähtävää on Örössä?

Örö on sekä luontonsa että historiansa takia näkemisen arvoinen linnakesaari, joka on rakennettu vuosina 1915-1917 osana Pietari Suuren Merilinnoitusta. Tarkoituksena on ollut suojella Pietarin kaupunkia mereltä tulevalta hyökkäykseltä. Vastaavat patterit ovat myös Viron rannikolla.

Venäläisten rakentamat kasarnit ja upseerien asuintalot ovat punavalkoisia kauniisti koristeltuja.

Saari on pinta-alaltaan 200 hehtaaria ja sen luonto on hyvin monimuotoinen. Sieltä löytyy sekä metsiä, rantoja että nummia. Örön saari kuuluu osana Salpausselkään. Länsirannalla on kolme kilometriä pitkä hiekka- ja soraranta. Monipuoliseen kasvillisuuteen kuuluu mm. monia harvinaisia lajeja kuten merikaalia ja merisinappia.

Monille lienee hyvä tutustua mahtavaan 12-tuuman Obuhov- tykkiasemaan. Sieltä annettiin jatkosodan aikana tulitukea Bengtskäriin 26.7.1941. Kuvassa Bengtskärin majakka näkyy horisontissa 13 kilometrin päässä kaakossa.

Saarella on kaksi noin viiden kilometrin pituista luontopolkua. Ne ovat leveitä hiekkateitä, joita pitkin sotilaat ovat marssineet viimeiset 100 vuotta. Yksi marssijoista on ollut nykyinen presidenttimme Sauli Niinistö.

Entisessä sotilaskodissa on ravintola, jossa saimme nauttia hyvän lounaan. Satamapalvelut veneilijöille ovat hyvät: uudet laiturit, sauna, kahvila, sotkussa olevasta ravintolasta puhumattakaan.

Meriveden korkeus

Teksti ja kuvat: Teijo Toivonen

Aloitetaan tämä artikkeli vähän aiheen sivusta, eli meren syvyydestä. Lähdetään ajatusleikistä, että Itämeri olisi vain kylpyammeen kokoinen, silloin sen vedensyvyys olisi keskimäärin 0,05 mm! Veden korkeusvaihtelut ovat siis pienemmän pienempää väreilyä tässä mittakaavassa.

Luonnossa Itämeren keskisyvyys on 55 metriä ja syvin kohta 459 metriä sekä pinta-ala n. 415 000 km². Itämeren suolapitoisuus on 0,7%, joten se ei oikeastaan edes ole meri, vaan murtovesiallas. Sellaisena se on maailman toiseksi suurin, Mustanmeren jälkeen.

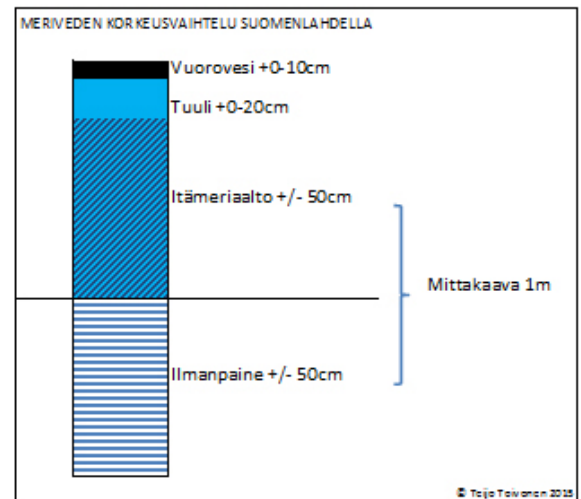
Vedenkorkeuden vaihtelut

Keskivedenkorkeus Suomen rannikolla laskee maan kohoamisen takia 3-10mm vuodessa, ollen suurinta Pohjanmaan rannikolla. Osaltaan ilmaston lämpenemisen aiheuttama yleinen merenpinnan kokoaminen kompensoi tätä laskua.

Eräs perustekijöistä on Itämeren kokonaisvesimäärä, johon vaikuttavat valuma-alueen sade, Tanskan salmien virtaukset ja haihtuminen.

Vuorovesi-ilmiö on Itämeressä hyvin heikko ja se nostaa täällä vedenpintaa enimmillään vain muutamia senttimetrejä.

Sääolosuhteet vaikuttavat kuitenkin ylivoimaisesti eniten Itämeren vedenpinnan korkeuteen. Muita eri aikajänteellä vaikuttavia tekijöitä ovat niin sanottu Itämeriaalto, vuorovesi, maan kohoaminen ja ilmaston muutos. Meriveden korkeus vaihtelee Suomenlahdella yleensä -60cm...+120cm välillä, mutta tätäkin suuremmat lukemat ovat mahdollisia.

Monta vaikuttavaa tekijää

Eniten veden korkeuteen vaikuttaa ilmanpaine. Korkeapaineella vesi on matalalla ja matalapaineella vedenpinta tavallisesti nousee. Ilmiön takana ovat ennen kaikkea alueelliset paine-erot, sillä matalapaine ei vaikuta veden pintaa nostavasti, jos korkeapaine ei laske veden pintaa jossain muualla. Syvä ja alueeltaan pieni matalapaine esimerkiksi Suomenlahden tai Pohjanlahden perukassa nostaa vettä rajuimmin – etenkin jos Itämeren altaalla vallitsee samalla korkeapaine. Säätä ennustettaessa veden pintaa voi tämän takia käyttää ilmapuntarina.

Aallokko ei juurikaan siirrä vettä, vaan vesimassa liikkuu siinä pääosin pystysuunnassa, lukuun ottamatta matalassa vedessä tapahtuvaa aallon kaatumista. Tuuli sen sijaan vaikuttaa veden pintaa nostavasti, pakkaamalla vettä lahden pohjukoihin. Tämäkin ilmiö näkyy selvimmin Suomenlahdella ja Pohjanlahdella, sen sijaan avomerellä lounaisaari-istossa tuuli harvoin saa veden pinnan havaittavasti kohoamaan.

Eräs meillä merkittävimmistä vedenpintaan vaikuttavista tekijöistä on Itämeriaalto, joka johtuu siitä, että kyseessä on pieni ja umpinainen vesialue. Häiriö, esimerkiksi matalapaine toisessa reunassa, aiheuttaa vuorokauden kuluessa häiriön myös toiseen reunaan ikään kuin astiaa kallistaisi. Kun vesi toisessa reunassa nousee, toisessa se laskee. Itämeriaalto esiintyy yleensä syksyllä, kun Atlantilta tulee Itämeren pituussuunnassa matalapaineita noin vuorokauden välein. Itämeriaalto toimii myös pumpun tavoin, joka vetää Tanskan salmista suolaista merivettä syvänteisiin ja poistaa vastaavasti kevyempää makean veden

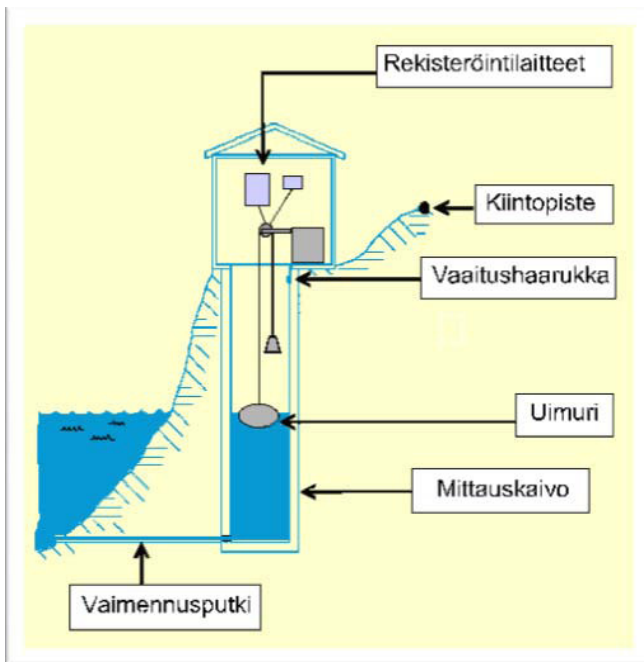
pintakerrosta. Kun ilmiö muutaman vuoden välein on poikkeuksellisen voimakas, puhutaan suolapulssista, joka vaikuttaa monella tavalla (pääosin myönteisesti) Itämeren tilaan.

Merenpinnan vaihtelut ovat edellä käsitellyistä tekijöistä johtuen suurimmillaan juuri syksyisin ja talvisin. Suurin alimman ja korkeimman vedenpinnan ero on mitattu Kemissä 326cm (+201cm...-125cm). Helsingissä ylin mitattu taso on +151cm (9.1.2005) ja matalin -93cm (28.1.2010). Samoina päivinä Haminassa mitattiin Suomenlahden ääriarvot (Suomessa): +197cm ja -115cm.

Mittaustoiminta

Meriveden korkeutta on luonnollisesti arvioitu ja mitattu niin sanotusti maailman sivu. Virallisia asteikkohavaintoja on Suomessa tehty merenkulun ja tutkimuksen tarpeisiin jo 1850-luvulta alkaen.

Virallisesti säännöllinen mittaustoiminta alkoi 20.7.1887, jolloin Hangon Kotalahden rannalla aloitti toimintansa Suomen Tiedeseuran limnigrafiksi kutsuma mittausasema. Se sijaitsi kylpylaitoksen ja venesataman yhteydessä ja mareografirakennuksessa oli myös venesataman hoitajan asunto. Helsingin Kaivopuiston rannassa edelleen sijaitseva mareografi aloitti toimintansa vuonna 1904.

Nykyään Suomen rannikolla on 13

Merentutkimuslaitoksen ylläpitämää mareografia eli merenpinnan korkeutta jatkuvasti mittaavaa asemaa. Suurin osa näistä on ollut toiminnassa 1920-luvulta alkaen. Aiemmin niiden mittalaitteet olivat mekaanisia ja niiden arvot luettiin määrääjain sekä ilmoitettiin Merentutkimuslaitokselle, joka hoiti tiedottamisen ja tietojen arkistoinnin.

← mareografin kaavakuva
(kuva: Ilmatieteenlaitos)

Helsingin 1904 perustettu mareografi
Kaivopuiston mattolaiturin vieressä.

Nykyisiltä digitaalisilta laitteilta reaaliaikaista mittaustietoa saadaan automaattisesti. Ajankohtaisia vedenkorkeushavaintoja jaetaan muun muassa käyrinä Merentutkimuslaitoksen nettisivuilta, tekstiviesteinä, sääpalvelupuhelimesta. Edelleen tietoja ilmoitetaan myös sanomalehdistä ja radiosta. Nettisivujen vedenkorkeustiedot päivitetään tunnin välein, julkaistuissa käyrissä esitetään myös liukuva lähiajan ennuste. Vedenkorkeus on nähtävissä Ilmatieteenlaitoksen verkkopalvelussa: www.fmi.fi/saa/meri_10.html ja osoitteessa www.vedenkorkeus.fi

Pimeäpurjehdusharjoitus

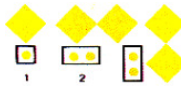
Teijo Toivonen

Espoon Kipparit ry järjestää jäsenilleen käytännön harjoituksen pimeässä tapahtuvaan vesillä liikkumiseen. Pimeäpurjehduksen aikana harjoitellaan muun muassa reittisuunnittelua, tähystämistä ja paikanmäärittystä Espoon Kipparien merenkulun opettajien johdolla.

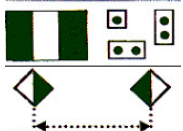
Harjoitus tapahtuu Sukeltajat ry:n m/s Maija aluksella lauantaina 24.10.2015 alkaa klo 18.00 ja päättyy klo 23.00 mennessä. Lähtö- ja paluusatamana on Herttoniemen laivalahden laituri, jossa kokoontaan klo 17.30. Tilaisuus soveltuu hyvin laivurikurssinsa äskettäin päättäneille ja syksyn kurssien oppilaille.

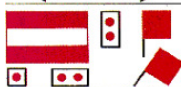
CEVNI-kurssi

Espoon Kipparit ry järjestää yhdessä Espoon Työväenopiston kanssa CEVNI-kurssin lauantaina 24.10.2015 klo 11:00-12:30 ja sunnuntaina 25.10.2015 klo 11:00-13:15. Kurssipaikkana on Ruusutorpan koulun auditorio osoitteessa Leppävaarankatu 24.

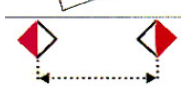
CEVNI-kurssilla opiskellaan Euroopan sisävesisäännöstön (Code Européen des Voies de la Navigation Intérieure) perusteet. Kurssilla käsitellään muun muassa sisävesien kulkusäännöt, käytettävät alusten valot, merkkikuviot ja äänimerkit sekä sisävesien väylä- ja vesiliikennemerkit, liikennevalot ja muut opasteet.

CEVNI-maiden sisävesillä liikkuminen edellyttää todistusta näiden sääntöjen osaamisesta. Osoitus tästä taidosta on kansainvälisen huviveneenkuljettajakirjan I-merkintä (Intérieure). Merkinnän saamiseksi on suoritettava Merenkululaitoksen hyväksymä tutkinto, joka järjestetään toisen kurssi-illan päätteeksi.

Ilmoittautumiset työväenopiston ILMONET-järjestelmän kautta tai puhelimitse Espoon työväenopiston asiakaspalveluun.

- johtokunta -

